

(Ενδεικτικές απαντήσεις)

A1. Ο Σκριβωνιανός είχε στασιάσει (είχε πάρει τα όπλα) στην Ιλλυρία ενάντια στον Κλαύδιο· ο Παίτος είχε πάει με το μέρος του και όταν σκοτώθηκε ο Σκριβωνιανός οδηγήθηκε σιδηροδέσμιος (τον οδηγούσαν σιδηροδέσμιο) στη Ρώμη. Επρόκειτο να ανέβει σε πλοίο· η Αρρία παρακαλούσε τους στρατιώτες να επιβιβαστεί μαζί του. Δεν τα κατάφερε· νοίκιασε ψαράδικη βαρκούλα και ακολούθησε το μεγάλο πλοίο.

(Μια) νύχτα δηλαδή καθόταν για πολλή ώρα σε κάποιο μικρό ιερό με την κόρη της αδελφής (της) και περίμενε, μέχρι να ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στον σκοπό (για τον οποίο ήταν εκεί). Στο τέλος (κάποτε) η κοπέλα κουρασμένη από την πολλή ορθοστασία, ζήτησε από τη θεία (της) να της παραχωρήσει για λίγο τη θέση (της). Τότε η Καικιλία είπε στην κοπέλα: «εγώ πρόθυμα σου παραχωρώ το κάθισμά μου (τη θέση μου)». Λίγο αργότερα η ίδια η πραγματικότητα επιβεβαίωσε τον λόγο αυτό.

B1

1. Σωστό
2. Λάθος
3. Σωστό
4. Λάθος
5. Λάθος

B2 μετάδοση → *dabat*

ναυάγιο → *navem / naviculam*

νυχτερινός → *nocte*

απόσταση → *standi*

μητρότητα → *materteram*

Γ1α. *nocte* → *noctium*

sororis → *sorum*

vox → *vocum*

sede → *sedum*

Γ1β.

lacrima

diutius – diutissime

sicca

ea ingentiolem(que) – ingentissimam(que)

haec dicta

rei ipsius

Γ2α Τα τέσσερα ρήματα που βρίσκονται σε οριστική έγκλιση είναι: *orabat, non impetravit, conduxit, secuta est*. Η μεταφορά στο γ' πληθυντικό πρόσωπο της οριστικής του μέλλοντα στην ίδια φωνή έχει ως εξής:

orabat → *orabunt*

non impetravit → *non impetrabunt*

conduxit → *conducent*

secuta est → *sequentur*

Γ2β

vicisti

egredi

redeuntis

motu

fuisset

ascensuri fuerint

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΡΕΘΥΜΝΟ

petendi – petendo

fac – facito

dicimini

Δ1α se: άμεσο αντικείμενο στο *dabat*, δηλώνεται η άμεση ή ευθεία αυτοπάθεια *contra Claudium*: επιρρηματικός εμπρόθετος προσδιορισμός της εχθρικής διάθεσης (εναντίωσης) στο *moverat piscatoriam*: ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο *naviculam standi*: γενική γερονδίου ως συμπλήρωμα (γενική αντικειμενική) στο *mora paulo*: αφαιρετική του μέτρου ή της διαφοράς στο *post*

Δ1β *Hoc dictum paulo post re ipsa confirmatum est*

Δ2α *dum aliqua vox congruens proposito audiretur*: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα της κύριας πρότασης, *expectabat*. Εκφέρεται με υποτακτική, διότι εκτός από τον χρονικό της χαρακτήρα, η πράξη περιγράφεται ως προσδοκία ή επιδίωξη. Πιο συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού εκφράζοντας το υστερόχρονο στο παρελθόν εξαρτώμενη από ρήμα ιστορικού χρόνου, το *expectabat*.

ut sibi paulisper loco cederet: Δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα της κύριας πρότασης *rogavit*. Εκφέρεται με υποτακτική, όπως όλες οι βουλητικές προτάσεις, διότι το περιεχόμενο της είναι απλώς επιθυμητό (διότι στα Λατινικά η βούληση είναι μία επιθυμητή κατάσταση). Πιο συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (*cederet*) εκφράζοντας το σύγχρονο στο παρελθόν, εξαρτώμενη από ρήμα ιστορικού χρόνου (*rogavit*). Ισχύει η ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, διότι η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Σημείωση: Δεν απαιτείται από την άσκηση να σχολιάσουν οι μαθητές τον τρόπο εισαγωγής των προτάσεων.

Δ2β

Caecilia dixit se libenter illi sua sede cedere